

Løser Flertallet faktisk Forbindelsen med Sygefærserne. Men Flertallet har, synes det, ikke alene Magten til at løse, men ogsaa Magten til at binde, hvad det en Gang har løst, thi saa binder det derefter virkelig fuldstændig reelt de to Lovforslag sammen, idet det udtrykkelig siger, at det maa være Reglen, at de understøttes af deres Sygefærser, af hvilke Flertallet selv indbrømmer, det maatte ikke er muligt for dem at blive Medlemmer, dels fordi der ikke er nogen Sygefærse paa det Sted, og dels fordi de maatte ikke have Raad til det. Det, forekommer mig er et ret ubeholdbart Standpunkt. Grunden til, at Flertallet vil sætte en længere Tid, inden de saa Erstatning, er den, at man mener, at ethvert nok saa lille Uheld ikke skal kunne give Krav paa Erstatning. Det mener ganske vist ogsaa Mindretallet. Og saa vi mene heller ikke, at et nok saa lille Uheld skal give Krav paa Erstatning; derfor have vi ogsaa sat en vis Tid; men de 2 Mindretal, her er Tale om, hvoraf det ene foreslaar, at der skal hengaa 6 Uger, det andet 12 Uger, have ret heromse Forestillinger om, hvad der er et lille Ulykkestilfælde. De bruge saadanne Udtryk som Ordføreren, naar han sagde, at man ikke skulde give Erstatning for enhver Bagatel og enhver Smule Uheld, og den ærede Ordfører for det andet Mindretal, der sidder her ved Siden af mig (Brockenhuus-Schack) sagde, at det var kun for virkelige Ulykkestilfælde, de skulde have Erstatning. Jeg siger, det er meget glædeligt, at der endnu er saa haardføre Menneker i vort Samfund, at de have saadanne heroiske Forestillinger om, hvad et lille Ulykkestilfælde er. Det kan jeg forsitre mine ærede Koleger i Udvalget, som i den Henseende have en anden Mening end jeg, at hvis det ærede Medlem fra Fredericia (Nusen) kom til Skade ved et Ulykkestilfælde og maatte holde Sengen i 6 Uger, vilde jeg anse det for et ret betydeligt Ulykkestilfælde for det ærede Medlem; og hvis det ærede Medlem fra Vrå (Brockenhuus-Schack) maatte holde Sengen i 12 Uger efter et Ulykkestilfælde, vilde jeg i høj Grad beklage det ærede Medlem og sige, at det ærede Medlem havde været Genstand for et ganske overordentligt Ulykkestilfælde. Thi saa vidt jeg veed, kan man brække bægge sine Ben og saa dem helbredede i 12 Uger, og det regner man dog i Grunden for at være et ret alvorligt Ulykkestilfælde at saa sine Ben brækkede. Mindretallet har nu foreslaaet og vil sætte ganske overordentlig Pris paa at saa vedtaget, at der kun skal gaa 7 Dage hen, inden den paagældende har Ret til Erstatning. Jeg maa der gøre opmærksom paa,

at den ærede Ordfører ikke ret havde foreslaaet Mindretallet, naar han mente, at vi mente, at de paagældende under alle Omstændigheder ikke skulde have Erstatning for de 7 Dage. So, vi mene, at hvis der overhovedet indtræffer en Ulykke, hvis Følger strække sig ud over 7 Dage, skulde de paagældende have Erstatning for hele Tiden. Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, uden at jeg for Resten skal indlade mig videre derpaa, især da maatte en anden æret Medlemsforslagsstiller vil udtale sig derom, at der ikke vil blive ret mange Erstatninger at give, da de allertalrigste Ulykkestilfælde, som det saa tit er blevet fremhævet, ere helbredede inden Forløbet af baade 6 og 12 Uger, ikke at tale om 26 Uger, og det forekommer Mindretallet, i det mindste forekommer det mig, at sættes der et saa uhyre Apparat i Bevægelse, som dette ganske vist er, bør dette Apparat dog ogsaa have noget at bestille, andet end at give sig af med disse ganske enkelte Tilfælde, der her kan blive Tale om. — Jeg skal dernæst gaa over til at tale om den følgende Ændring, den under Nr. 13, der gaar ud paa, at den Godtgørelse, som den tilskadekomne skal have, bør, naar han er over 50 Aar gammel og har arbejdet 5 Aar paa samme Sted, beregnes efter de sidste 5 Aars Gennemsnitsfortjeneste. Mindretallet gaar nemlig ud fra, at jo ældre Folk blive, desto mindre Løn saa de i Reglen, og det vil derfor være en Retfærdighedshandling overfor saadanne ældre Folk at lægge et større Antal Aar til Grund for den Erstatning, de kunne saa. — Ændringsforslag under Nr. 14 gaar ud paa, at vi med Henhyn til den Minimumstatst, hvorefter Godtgørelsen skal beregnes, forblive ved Forslaget, hvad angaar de umyndige Personer. Derimod foreslaa vi for de myndige Personers Bedkommende at sætte Minimumssummerne op fra 500, 400 og 300 til 800, 600 og 400. Endelig har Mindretallet ogsaa en Ændring til § 5, som gaar ud paa, at Enken faar 20 pCt. og Børnene saa 10 pCt., dog ikke ud over 50 pCt. Vi ere altsaa enige med Flertallet i, at Procentbeløbet i sin Helhed bør være det samme, men vi mene, at det højeste Beløb bør naas noget tidligere og ved et noget ringere Børneantal end det ærede Flertal. Vi ere i den Henseende i Overensstemmelse med den tyste Lov. — Endelig har Mindretallet stillet en Ændring under Nr. 17 til § 5 angaaende Enken. Der kan jeg i adskilligt holde mig til, hvad det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde. Mindretallet mener nemlig, at der vel kan være Rimelighed for, at Enken, naar hun gifter sig paa ny, ikke